

Posudek oponenta závěrečné bakalářské práce

**Tereza Hájková: Mýtus Ariadna a jeho zpracování ve
vybraných hudebních dílech**

Vedoucí BP: PhDr. Dana Soušková, Ph.D.

Oponent BP: Mgr. et MgA. Jana Macháčová

Tereza Hájková si vybrala za téma své bakalářské práce Ariadnin mýtus a jeho zpracování v hudbě.

V Úvodu je objasněna motivace a přístup k napsání práce na toto téma. Osnova práce je velmi přehledně rozvržena v Obsahu - od uvedení antického literárního námětu přes rozdílná hudební zpracování od počátku baroka po současnost. Jako příklad uvádí autorka čtyři skladby od známých skladatelů. V Závěru hodnotí, jakých výsledků bylo dosaženo srovnáním vybraných skladeb a také k jakému vyhodnocení dospěla ze sestavených tabulek s výčtem autorů zabývajících se Ariadou.

Na straně 44 je seznam rozsáhlé použité literatury, hudebnin a dalších materiálů, které bakalářka vyhledala.

Z příloh velmi oceňuji Přílohu A (podobně jako Tabulky 1 – 8 v textu), která poskytuje přehled a vystihuje některé souvislosti.

Pokud mám něco této práci vytknout, tak na straně 10 až 12 jsou to ojedinělé překlepy, či nešikovné formulace. Ke slohové stránce nemám připomínky. Možná, že při uvádění antických jmen by bylo z dnešního hlediska vhodné uvést bližší vysvětlení (zda se jedná o boha, vládce, učence, atp.).

Kapitola třetí je díky přehlednému zpracování tabulek a seznamu autorů zabývajících se Ariadniným příběhem zdařilá a pro čtenáře přínosná.

Čtvrtá kapitola zdůrazňuje affectovou teorii Claudia Monteverdiho, ale pouze na třech taktech Lamenta a nedokládá ji na žádných dalších příkladech. Zajímavé by mohlo být z tohoto hlediska porovnání dvou barokních autorů Monteverdiho a Handela.

U Ariadny Jiřího Antonína Bendy postrádám vysvětlení, jaké prostředky použil autor k charakteristice hudebního dramatu.

Str. 28 „Ariadna na Naxu je vystavěna na důsledném střídání hudebních ploch s mluveným slovem“. „Hudební vstupy vytvářejí jasné, krátké a stručné celky, maximálně čtyřtaktové. Benda je sám označil za mezivěty“. Z tohoto vyjádření není jasné, že zejména hudba orchestru ztvárňuje dramatické situace.

„Orchestr hraje v obsazení flétny, hoboje, fagoty, lesní rohy, pozouny, housle, violy a cembalo.“ Pozor ! , autorka asi neví, že v orchestru hrají cembalový part violoncella a kontrabasy.

Straussova Ariadne auf Naxos je skladba složitá, nelze se zabývat její mnohohvrstevnatostí, proto se autorka zabývá pouze úryvkem. Líbí se mi, že uvádí překlad do češtiny nejen

názvu opery, ale i text Ariadnina nářku. Totěž by pak ale měla dšsledně uřit i u ostatních autorů.

Strana 43 poslední odstavec – „V díle Claudia Monteverdiho byly zmíněny vlivy affectové teorie jako využití chromatických postupů, V árii Ariadny z opery Richarda Strausse se rovněž objevily obdobné intervaly, konkrétně disonantní zmenšené kvinty.“ Toto bych neslučovala, disonantní zmenšené kvinty snad u Monteverdiho nejsou. V textu o Straussově Ariadně postrádám zmínku o hudební dramatičnosti celé opery.

U Ariane od Bohuslava Martinů bakalářka správně poznala, že skladatel úmyslně používá formu barokní árie ve výstavbě Ariadnina zpěvu, evokujíc tím Monteverdiho.

Na straně 39 z nadpisu **Ária** – není poznat, jde-li o citaci autorizovaného názvu B. Martinů.

Zvolené téma této práce je zajímavé, především přehledným uspořádáním do tabulek, množstvím použité literatury může být přínosné nejen pro samotnou bakalářku.

Navrhuji hodnocení:

V Hradci Králové 18. 1. 2015

MgA. Jana Macháčová
Oponent BP